

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

23/10/2012

ת"צ 38267-10-12 טסלר נ' רשות השידור.

מספר בקשה (رقم الطلب): 1

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
مُصادقة على تسجيل طلب

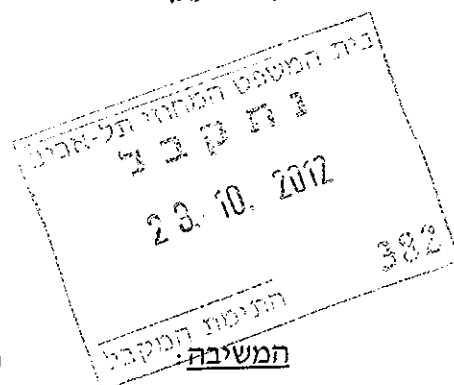
ניתן אישור כי ביום (نُصادق بهذا أنه في يوم) 23 אוקטובר 2012 בשעה (بالساعة) 10:35 הוגשה בקשה מסוג (قُدّم طلب من نوع): כללית, לרבות הודעה בקשה של מבקש 1 כללית, לרבות הודעה בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית בתיק (بقضية) ת"צ 38267-10-12 טסלר נ' רשות השידור..

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كُل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

יהודית טסלר, ת.ז. 069311652
ע"י ב"כ עוה"ד דורון רדעי ו/או ניצן גדות
רדעי-גדות, משרד עו"ד
מרח' קפלן 17 תל-אביב 64734
טל: 6969978 פקס: 6969980

המבקשת:
(התובעת)

- נ ג ד -

רשות השידור
מרח' המסגר 9
תל-אביב 67776

המשיבה:
(הנתבעת)

בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית

לפי הוראת סעיף 3(א) והוראת סעיף 11 לתוספת השניה
לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

(א) לאשר את התביעה אשר מוגשת ביחד עם בקשה זו במסגרת התיק העיקרי (להלן: "התביעה"), כתובענה ייצוגית, בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

(ב) להורות על מתן סעדים כמפורט להלן בבקשה זו.

ואלו נימוקי הבקשה:

פרק א' - רקע עובדתי ומשפטי

מבוא

1. התביעה דנא פשוטה בתכלית ועניינה בסכומים אשר המשיבה גובה ביתר ו/או שלא כדין עבור משלוח מכתבי דרישה לחייבים לשם תשלום אגרת טלוויזיה.
2. כפי שיפורט להלן, המשיבה גובה סך של 116 ש"ח עבור משלוח מכתב דרישה, בעוד שעפ"י הדין הקיים היא רשאית לגבות עבור פעולה זו סך של 17.40 ש"ח בלבד.

הצדדים והעובדות הצריכות לעניין

3. המשיבה הינה רשות אשר הוקמה לפי חוק רשות השידור, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק רשות השידור").

4. המבקשת מחזיקה במקלט טלוויזיה ובעקבות כך היא נדרשה לשלם למשיבה אגרת טלוויזיה לשנת 2012.

5. במסגרת מכתב אשר נשלח אל המבקשת ע"י ב"כ המשיבה, פרנקל את קורן חברת עורכי דין (2002), נדרשה המבקשת לשלם למשיבה סך של 395 ש"ח. עפ"י האמור במכתב הדרישה הנ"ל: "סכום זה כולל שכר טרחה בסך של 116 ש"ח".

העתק מכתב הדרישה אשר נשלח אל המבקשת מצ"ב כנספח 1.

6. ביום 12.10.12 שילמה המבקשת למשיבה את החוב וקיבלה ממנה 2 קבלות: האחת - ע"ס 116 ש"ח עבור "שכר טרחת עורך-דין/דמי ניהול", והשניה - ע"ס 374 ש"ח עבור החוב.

העתק הקבלות מצ"ב כנספח 2.

הוראות החוק הרלבנטיות

7. סעיף 28א לחוק רשות השידור קובע את חובתו של מחזיק במקלט טלוויזיה לשלם למשיבה אגרה שנתית. נכון לשנת 2012 עומד סכום אגרת הטלוויזיה על סך של 369 ש"ח.

8. סעיף 29 (ב) לחוק רשות השידור עוסק באופן גבייתה של האגרה, בקובעו כדלקמן:

"האגרה, הריבית, הפרשי ההצמדה והקנס ייגבו על פי פקודת המסים (גביה) כאילו היו מס כמשמעותו באותה פקודה."

9. ביום 11.5.11 פורסמו תקנות המסים (גבייה) (קביעת הוצאות מרביות), תשע"א-2011 (להלן: "תקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות)") אשר קובעות מגבלה לסכומים שאותם ניתן להוסיף לסכום החוק המקורי בגין נקיטת פעולות גבייה.

העתק תקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות) מצ"ב כנספח 3.

10. תיקון התקנות האמורות נעשה, בין היתר, לאור פניות מצד משרד ב"כ המבקשת הח"מ, וזאת בעקבות תיקון מס' 5 לפקודת המסים (גבייה) משנת 2004 אשר הסמך את שר האוצר לקבוע סכומים מירביים להוצאות גבייה.

העתק חלופת המכתבים מצ"ב כנספח 4.

11. עפ"י תקנה 1 (1) לתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות) רשאית המשיבה לגבות עבור משלוח מכתב דרישה סך של 15 ש"ח בצירוף מע"מ, דהיינו סך של 17.40 ש"ח כולל מע"מ, וזאת כסכום מירבי.
12. לאור הוראות החוק דלעיל, ברור לגמרי כי המשיבה איננה רשאית לגבות סך של 116 ש"ח עבור משלוח מכתב דרישה, וכי מדובר בגבייה ביתר ו/או שלא כדין ומכאן תובענה זו.

עילות התביעה

13. המבקשת תטען כי סעיף 29 (ב) לחוק רשות השידור קבע הסדר חוקי אשר במסגרתו הוסמכה המשיבה לגבות את אגרת הטלוויזיה בהתאם להוראות פקודת המסים (גבייה).
14. כפועל יוצא מהוראת סעיף 29 (ב) הני"ל, הוסמכה המשיבה לגבות סכומים בגין פעולות גבייה בכפוף ובהתאם להוראות תקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות).
15. המבקשת תטען כי מכוח ההן אתה שומע לאו וכי המשיבה איננה רשאית לגבות בגין פעולות הגבייה סכומים אשר עולים על הסכומים המירביים אשר נקבעו בתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות).
16. המבקשת תטען כי הואיל ומדובר ברשות ציבורית ברור לגמרי כי כל גביית כספים שנעשית על ידה טעונה הסמכה מפורשת בדין וכי אין זה מתקבל על הדעת שהיא תוכל לגבות סכומים כלשהם בשיעורים שרירותיים אשר נקבעים על דעתה בלבד.
17. המבקשת תטען כי מסקנה זו מתחייבת לאור עקרון חוקיות המינהל אשר לפיו על הרשות לפעול רק בתוך דל"ת האמות של החוק המסמיך והיא תפנה בהקשר זה, בין היתר, לפסק-דין של בית המשפט העליון בבג"צ 682/07 ד"ר עדאל מנאע נ' רשות המסים (פורסם בנבו) ולשפע האסמכתאות אשר נזכרות שם ואשר יפות גם לענייננו.
18. המבקשת תטען כי משלוח מכתב דרישה לתשלום חוב הינו אמצעי אכיפה המנוי בתקנה 1 לתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות) ולפיכך המשיבה רשאית לגבות בגין פעולה זו סך של 17.40 ש"ח בלבד, וזאת לכל היותר.
19. המבקשת תטען כי אין בסיס חוקי לגביית סכום גבוה יותר מזה הנקוב בתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות) עבור משלוח מכתב דרישה ולפיכך ברור לגמרי כי מדובר בגבייה ביתר ו/או שלא כדין.
20. המבקשת תטען כי מסקנה זו מתחייבת ביתר שאת לנוכח הסמכות שניתנה למשיבה, עפ"י חוק רשות השידור ותקנותיו, להוסיף לסכום האגרה הפרשי הצמדה וקנסות פיגורים ולנוכח חוסר הפרופורציה החריף בין סכום האגרה המקורי לבין השכ"ט

- הנדרש בגין משלוח מכתב הדרישה, דבר אשר מביא להגדלת החוב באופן מיידי בשיעור של כ-30% וזאת ללא שום בסיס חוקי.
21. ודוק, המבקשת איננה טוענת כי המשיבה מחוייבת לפעול אך ורק במסלול הגבייה המינהלי וכי אין באפשרותה להגיש תביעה לבית המשפט המוסמך או לנקוט בהליך מתאים אחר בפני ראש ההוצאה לפועל אשר במסגרתו מוקנית לערכאה המשפטית סמכות טבועה לפסוק לטובתה הוצאות בשיעורים כפי שייראו לה.
22. טענתה העיקרית של המבקשת שונה ולפיה המשיבה איננה רשאית לדרוש ולגבות על דעתה שלה בלבד, במסגרת מסלול הגבייה המינהלי, ללא החלטה שיפוטית מערכאה מוסמכת, סכומים העולים על אלו שנקבעו בתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות).
23. המבקשת תטען כי כתוצאה מגביית היתר ו/או שלא כדין, כאמור לעיל, משלשלת המשיבה לכיסה סכומי כסף רבים שאינם מגיעים לה.
24. המבקשת תטען כי הסכומים אשר נגבו ביתר ו/או שלא כדין באים לידי ביטוי בהפרש שבין הסכום אשר נגבה בפועל עבור משלוח מכתב הדרישה - 116 ש"ח, לבין הסכום המירבי המותר לגבייה עפ"י הדין עבור פעולה זו - 17.40 ש"ח, דהיינו בסך של 98.60 ש"ח בגין כל מכתב דרישה.
25. המבקשת תטען כי לאחר עליית שיעור המע"מ ל-17% עלה כפי הנראה הסכום הנגבה ע"י המשיבה עבור מכתב הדרישה לסך של 117 ש"ח, וממילא מדובר בהפרש אשר מסתכם נכון להיום בסך של 99.60 ש"ח עבור כל מכתב דרישה.
26. המבקשת תטען כי חברי הקבוצה כהגדרתה להלן, ובכללם היא עצמה, זכאים לקבל מהמשיבה החזר מלא של כל הכספים אשר נגבו על ידה ביתר ו/או שלא כדין.
27. המבקשת תוסיף ותטען כי מעשיה של המשיבה מהווים גם התעשרות שלא כדין, כמשמעה בחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשלי"ט-1979, ומן הראוי לחייבה להשיב לכלל חברי הקבוצה, ובכללם המבקשת, את הסכומים אשר נגבו על ידה ביתר ו/או שלא כדין.
- פרק ג' - התובענה הייצוגית**
28. המבקשת תטען כי לאור הוראת סעיף 3(א) והוראת סעיף 11 לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות, תביעתה האישית נכללת בגדר התביעות שניתן לבקש מבית המשפט הנכבד לאשרן כתובענה ייצוגית.

29. המבקשת תטען כי היא זכאית שבית המשפט הנכבד יכיר בתביעתה כתובענה ייצוגית, בין היתר, מחמת שיש לה עילת תביעה אישית כנגד המשיבה. עילת תביעה זו היא למעשה אותה עילת תביעה שיש לכלל חברי הקבוצה כפי שתוגדר להלן.
30. לאור הוראת סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את קבוצת התובעים אשר יהיו מיוצגים לצורכי התובענה הייצוגית באופן הבא: "כל מי ששילם למשיבה או לבאי כוחה סך של 116 ש"ח ו/או 117 ש"ח בגין משלוח מכתב דרישה ו/או סכום אחר כלשהו העולה על הקבוע בתקנות המסים (גבייה) (קביעת הוצאות מרביות), תשע"א-2011" (להלן: "קבוצת התובעים" או "הקבוצה").
31. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את קבוצת התובעים באופן אחר לפי שיקול דעתו.
32. למבקשת אין אפשרות להעריך את מספרם המדויק של חברי הקבוצה, אם כי בנסיבות העניין סביר מאוד להניח כי מדובר בקבוצה בת אלפי אנשים. כמו-כן, אין באפשרות המבקשת להעריך במדויק את הסכום אשר נגבה על ידי המשיבה שלא כדין.
33. יחד עם זאת, בהנחה שמדובר בכ-50,000 חייבים אשר נדרשו ושילמו למשיבה את הסכום העודף הנ"ל בסך של כ-100 ש"ח, נראה שהיקף הגביה ביתר ו/או שלא כדין, במהלך התקופה שמאז התקנת תקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות), מסתכם בסך של כ-5 מיליון ש"ח.
34. מיותר לציין כי המבקשת תעתור בהמשך לקבלת מלוא הנתונים והפרטים מאת המשיבה אשר דרושים לצורך עריכת תחשיב מדויק באשר לנוקים אשר נגרמו לחברי הקבוצה עקב הגבייה ביתר.
35. יש לציין כי בדיקה בפנקס התובענות הייצוגיות העלתה כי לפני מספר חודשים הוגשה לבית משפט לעניינים מינהליים מרכז תובענה נגד המשיבה בעניין חיוב בהוצאות גבייה ביתר, תוך שהקבוצה באותה תביעה הוגדרה באופן הבא: "כל אזרחי המדינה שחויבו לשלם למשיבה הוצאות גביה ביתר במסגרת תיקי ההוצאה לפועל שניהלה המשיבה בשנתיים האחרונות" (ת"צ 20601-06-12).
36. כאמור לעיל, התביעה דנא מצומצמת ביותר ועניינה בגביית היתר בגין משלוח מכתבי דרישה במסגרת הליך הגבייה המינהלי, להבדיל מהוצאות גבייה שבנגבות במסגרת תיק הוצאה לפועל הנתונות ממילא לביקורת שיפוטית, ולפיכך ברור כי אין חפיפה בין שתי התובענות ואין מניעה להגשת תובענה זו.

פרק ד' - עמידת המבקשת בתנאים לאישור התביעה הייצוגית

37. מן הראוי לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית בשם כלל חברי הקבוצה, וזאת בעילות המפורטות לעיל ובכתב התביעה, ומכוח סעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות.

38. לעניין אישור בית המשפט את תביעת המבקשת כתובענה ייצוגית, הרי שמתקיימים בתביעה זו התנאים המפורטים בסעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות כדלקמן:

(א) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;**

לאור האמור לעיל, אין ספק כי תנאי זה מתקיים בענייננו באשר התובענה מעוררת שאלות זהות של עובדה ומשפט ביחס לכל חברי הקבוצה, ולפי הערכת המבקשת ובאי כוחה הח"מ סיכויי ההצלחה של התובענה הינם טובים ביותר.

(ב) **תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;**

לאור העובדה שהנזק הנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה הינו קטן ואינו כדי להצדיק ניהול תובענה בנפרד, ולמען ייעול ההליך וחסכון בזמנה של מערכת המשפט, על ערכאותיה השונות, מן הראוי להכריע בעניינם של כלל חברי הקבוצה במסגרת הליך אחד, שהכרעתו תהיה תקפה ביחס לכלל הקבוצה.

(ג) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת;**

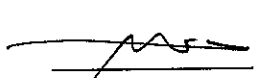
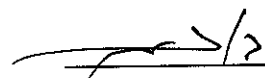
בהקשר זה יצויין כי למבקשת וליתר חברי הקבוצה אינטרס זהה ומשותף וכי אין בינה לבין יתר חברי הקבוצה כל ניגוד אינטרסים. ב"כ המבקשת הינם עורכי דין בעלי ותק ונסיון רב בליטיגציה לסוגיה בערכאות השונות. בהקשר זה ראוי לציין כי נסיונם של ב"כ המבקשת עולה בקנה אחד עם המסקנה כי ייצוג קבוצת התובעים כולה מצויה בידיים נאמנות הראויות למלאכה זו.

(ד) **קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בתום לב;**

מטרת התובענה היא לתקן את העוול שנעשה לחברי הקבוצה, והמבקשת בתוכם, ולפצותם בגין הנזק הכספי אשר נגרם להם בעטייה של המשיבה. ייצוג וניהול התובענה בידי המבקשת ובאי כוחה הח"מ ייעשו, אפוא, בתום לב ומתוך ראיית טובתה של הקבוצה כולה.

פרק ה' – סיכום ובקשת סעדים

39. כל הטענות הכלולות בבקשה זו ו/או בתובענה נטענות במצטבר או לחלופין הכל בהתאם לעניין ובהקשר הדברים.
40. תצהיר המבקשת מצורף לבקשה זו לשם תמיכה בעובדות הנטענות במסגרתה.
41. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את המשיבה לדין ולהורות על מתן הסעדים הבאים באופן מצטבר ו/או חליפי לפי העניין:
- (א) לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית;
- (ב) להגדיר את הקבוצה המיוצגת לצורכי התובענה הייצוגית, כאמור לעיל;
- (ג) ליתן הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה בבקשה זו לכשתתקבל, לקבוע את נוסחה ולחייב את המשיבה בהוצאות פרסומה;
- (ד) להצהיר כי המשיבה רשאית לגבות סך של 17.40 ש"ח בלבד בגין משלוח מכתב התראה ו/או מכתב דרישה.
- (ה) להצהיר כי המשיבה איננה רשאית לגבות במסגרת מסלול הגבייה המינהלי תשלום כלשהו החורג ו/או הגבוה מזה הקבוע בתקנות המסים (גבייה) (הוצאות מרביות);
- (ו) לחייב את המשיבה להשיב לחברי הקבוצה כל סכום אחר אשר נגבה מהם ביתר ו/או שלא כדין זאת בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הגבייה ועד מועד השבתו בפועל;
- (ז) להורות על תשלום גמול הולם למבקשת, בהתאם לאמור בסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות;
- (ח) לקבוע את שכר-טרחתם של באי כוח המבקשת הח"מ, בהתאם לאמור בסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות;
- (ט) ליתן למבקשת ולקבוצת התובעים כל סעד נכון וצודק בנסיבות העניין לפי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

	
ניצן גדות, עו"ד	דורון רדעי, עו"ד
המבקשת	ב"כ